א)ת"ל א] דם דם שיכול אין לי אלא ב] אלו שנתערבו בתמורתה שאף מחיים תקרב מנין לרבות תודה ושלמים ושלמים מרבה אני תודה ושלמים שבאין בנדר ונדבה כמותה מנין לרבות את האשם מרבה אני את האשם שטעון מתן ד' כמותו ג] בכור ומעשר ופסח מנין ת"ל דם דם מאי לאו סוף עולה ובכור ושמע מינה מקום עולה מקום שירים לא תחילת עולה ובכור ומאי קמ"ל דאין עולין מבטלין זה את זה מולקח ד] מדם הפר ומדם השעיר נפקא תנאי היא איכא דנפקא ליה מהכא ואיכא דנפקא ליה מהכא והני תנאי מולקח מדם הפר ומדם השעיר לא ילפי קסברי ב)אין מערבין לקרנות מדם דם לא יליף ה] דם דם לא משמע להו אלא מקודש הם מאי טעמא לא ילפי קסברי ג)קודש הם הם קריבין אואין תמורתן קריבה ואידך נפקא ליה 1מאם שור אם שה לה' הוא הוא קרב ואין תמורתו קריבה ת"ש נתן למעלה ולא נמלך אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה אלו ו] ואלו עולין לו מאי לאו דאיערוב חטאת ועולה וכיון דיהיב ליה למעלה הוו להו שירים וקתני אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה ושמע מינה מקום עולה מקום שירים כי אתא רב יצחק בר יוסף אמר אמרי במערבא הכא במאי עסקינן כגון דאיערב ז] חטאת החיצונה בשירים א"ל אביי ונימא מר כגון דאיערב בשירים ח] דלמא הא קמ"ל אפילו למ"ד שירים מעכבין ד)חסרו אין מעכבין א"ל רבא תוספאה לרבינא הא אוקימנא ההיא ברובא עליונים וקא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד [א"ל] ה"מ למאן ט] דאמרו מעיקרא י] ה)אין בילה מסקנא בכוסות פליגי:

מתני' בהניתנין בפנים שנתערבו בניתנין בחוץ ישפכו לאמה נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים כשר בפנים וחזר ונתן בחוץ רבי עקיבא פוסל וחכמים גמכשירים ו)שר"ע אומר כל דמים שנכנסו לכפר בהיכל פסולין וחכמים אומרים דחטאת בלבד רבי אליעזר אומר אף האשם שנאמר 2כחטאת כאשם:

גמ' וניפלוג נמי ר"א בהא היכי ליעביד ניתיב בחוץ והדר ניתיב לפנים כשם השמצוה להקדים עליונים לתחתונים כך מצוה להקדים פנים לחוץ

ת"ל דם דם שיכול אין לי אלא אלו יקרבו שאף אם נתערבו מחיים יקרבו מנין אפילו נתערב באשם כו': ת"ל יא]. חד מינייהו דריש ומשמע ליה את הדם בכל מקום שהוא שמו עליו ולא בטל: **יכול אין לי אלא נתערב באלו.** דקא יב] מרבינן מיניה דיקרבו שכן תערובתן ראויה לקרב אפילו נתערבו בהמה בבהמה מחיים דהא עולה בתמורה או בעולה אחרת תנן במתני' [עא:] קדשים בקדשים מין במינו זה יקרב לשם מי שהוא וזה יקרב לשם מי שהוא וכן בנתערבו בחולין תמימין תנן לעיל (דף עא:) ימכרו החולין לצרכי אותו המין והדר הוו להו קדשים בקדשים מין במינו. מנין אפי' נתערב בדם אשם יקרב ואף על פי שאינו מינו ואם נתערב מחיים לא היה קרב כדתנן (שם) קדשים בקדשים מין בשאינו מינו ירעו: **אביא את אשר נתערב באשם.** מהאי רבויא גופיה ולא בעי קרא אחרינא הואיל ושניהם קדשי קדשים ואע"ג דאם נתערבו מחיים לא קרב התם משום דאית להו תקנתא ברעייה הוא: **ת"ל דם דם.** להכי איצטריכו דם דם תרי זימני: **והני תנאי כו'.** לשון בעיא הוא. והנך תלתא תנאי דאיפליגו במילף לעולין שאין מבטלין זה את זה מתלתא קראי בשלמא כולהו מולקח מדם הפר ומדם השעיר לא ילפי קסברי תרי תנאי דשמעתין אין מערבין דם פר ושעיר למתן דם קרנות מזבח הפנימי ומאי יג] ולקח מדם הפר ומדם השעיר מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו ופלוגתא דר' יונתן ורבי יאשיה היא במסכת יומא (דף נז:): **והאי** יד] **מדם דם לא משמע להו.** לתנא דהקומץ ולתנא דקדש הם אלא מקדש הם כו': **ואין תמורתן קריבה.** ולא למידרש ביה בהווייתן יהו אתא: **נתן למעלה ולא נמלך** טו]. מתני' דפליגי ביה ר"א ורבנן בניתנין למעלה שנתערבו בניתנין למטה: **מאי לאו פלוגתייהו בחטאת שנתערבה בעולה הוא.** כדקס"ד עד השתא וקתני דאפי' לרבנן יחזור ויתן למטה לכתחלה ואף על גב דנתערבו השתא סוף חטאת ועולה וש"מ חד מקום הוא: **הכא במאי עסקינן.** רישא דפלוגתא למטה טז] לכתחלה כגון דאיערב תחלה יז] חטאת החיצונה בשירי חטאת הפנימית דאינהו שירים סתמא הלכך יח] נתן למעלה ולא נמלך דאי נמלך לרבנן ישפך דהוו להו ניתנים בפנים שחוזר יט] ונתן מהם בחוץ בקרנות והוי שלא במקומו אבל מכי נתן למעלה כ] הוו להו שירים ושירים ושניהן ביסוד וכרבי ישמעאל דאמר זה וזה יסוד מערבי או כר"ש דאמר זה וזה יסוד דרומי לעיל (דף נג.): **ולימא מר כגון דאיערב חטאת החיצונה בשיריים** כא]. כלומר בשירי חיצונה כמותה דהכי שפיר טפי שמקום שיריהן שוה לדברי הכל: **דלמא הא קמ"ל.** האי דאוקמה אף בשירי פנימית דאפילו למאן דאמר שירים הפנימיים מעכבי ה"מ כי לא יהיב מינייהו מידי אבל חסרו מקצתן לאחר מתן דמים הפנימיים אין החסרון מעכב ושופך השאר ליסוד דהא הכא חסרו שירים הפנימיים בשנתן כב] דמיהן למעלה ואפ"ה מתכשרי: **והא אוקימנא כו'.** והא דקא יהיב למטה לשם שירי חטאת הוא דקא יהיב אבל עולה לא מיתכשר דהא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד א"נ כג] מוקמת לה בתערובת חטאת ועולה לא ש"מ מקום עולה מקום שירים דכיון דעולה לא מיתכשרא לא זריק להו במקום עולה אלא באילטבא ומאי דוחקיה לאוקומה בחטאת ושירים: **א"ל ה"מ.** הנך שינויי דשנינן לעיל למאי דהוה ס"ד מעיקרא דבבלול פליגי והוה מהדרינן אשינויי דחיקי לאוקומי לדרב אשי דאמר לר"א אין בילה דלא תיקשי ליה הך כד] מתנייתא: **מסקנא** כה]. דשינויין הדרנא בך ואוקימנא לשינוי כו] דפלוגתא דידהו בהך מתני' בתערובות כוסות הוא ומתרווייהו קאמר ר"א דליתיב למעלה ולמטה ושניהן כשירין והיכא דנתן למעלה ולא נמלך דברי הכל יתן למטה ואלו ואלו עלו ואי הוה מוקי לה רב יהודה כז] בחטאת ועולה הוה קשיא ליה: **מתני' הניתנין בפנים** כח] **ישפכו לאמה.** דלית לן רואין ואסור לשנות באלו מפני הכשירן של אלו. ובגמרא פריך וניפלוג נמי ר"א בהא דהא אית ליה רואין: **ר"ע פוסל.** בחיצון: **וחכמים מכשירין.** בכל קרבנות חוץ מחטאת החיצונה דמיפסלא משום וכל חטאת אשר יובא וגו' [ויקרא ו]: **גמ' כשם שמצוה להקדים עליונים לתחתונים.** דם חטאת לדם עולה כדאמר בכל התדיר (לקמן דף פט.): **כך מצוה להקדים פנים לחוץ.** דפנים חשוב:

ניתיב

למעלה בלמטה לא מכשיר למעלה אלא ע"י רואין לשם מים ומיהו הא נמי חד טעמא הוא דמשום דאית ליה לשם מים הוא דלא עבר משום בל תוסיף ועוד כשעובר על בל תוסיף אינו משנה בדם לפסול אבל בניתנין למעלה ולמטה וניתנין בחוץ בניתנין בפנים כולהו משנה בדם לפסול: **מנין אפילו נתערב באשם כו'.** תימה כי היכי דלהאי תנא איצטריך קרא לתודה כט] לעולה ולאשם ולמאן דנפקא ליה נמי מולקח מדם הפר ומדם השעיר דעולין אין מבטלין דלמא ה"מ פר ושעיר שוין לגמרי במתנותיהן מתן אחד במתן ד' מנין או עולה בנאכלין וכן למאן דנפקא ליה מקודש הם מנא ליה נתערב ל] בדם עולה דלמא בקדשים הנאכלין מיירי: **ואין תמורתו קריבה.** תימה כיון דתנאי היא אמאי הדר ביה בפ"ק דתמורה (דף ה:) דקאמר ורבא אין ה"נ אלא הם למה לי כו': **הא אוקימנא ברובא עליונים.** פי' בקונטרס והאי דיהיב למטה לשם שירי חטאת הוא דקיהיב אבל עולה לא מתכשרא דהא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד א"נ כג] מוקמת לה בתערובת חטאת ועולה לא שמעת מינה (לא) מקום עולה מקום שירים דכיון דעולה לא מתכשרא לא זריק להו במקום עולה אלא באילטבאות וקשה לרבנן דאמרי יש בילה והויא לא] לה עולה כשרה ויש דם עולה שנשאר למטה וראוי לזריקה: **נתן בחוץ ואחר כך נתן בפנים כשר.** וכגון דיהיב דמים הפנימיים בחוץ לשם מים דאי לאו הכי היאך חוזר ונותן בפנים והלא כבר נתכפר לשמואל לפי מה שפירשתי לעיל בפ' שני (כו: ד"ה אמר) דמזבח חיצון לדמים הפנימיים כמקומן דמי ובכי האי גוונא מיירי שיפא בפנים ונתן בחוץ שהכניס דמים החיצונים לשם מים וק"ק ז] אמאי פסול כשמכניס לשם מים דלכפר כתיב:

עין משפט נר מצוה

סח א מיי' פרק ג מהלכות תמורה הלכה א:

סט ב ג ד מיי' פרק ב מהלכות פסה"מ הלכה יג:

ע ה מיי' פ"ט מהל' תמידין ומוספין הלכה ה:

◆

תורה אור השלם

1. אַף בְּכוֹר אֲשֶׁר יְבֻכַּר לַיהֹוָה בִּבְהֵמָה לֹא יַקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם שׁוֹר אִם שֶׂה לַיהֹוָה הוּא: ויקרא כז, כו
2. כַּחַטָּאת כָּאָשָׁם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְכַפֶּר בּוֹ לוֹ יִהְיֶה: ויקרא ז, ז

◆

שיטה מקובצת

מנין לרבות תודה ושלמים כו'. וא"ת ולמאן דיליף מבכור אמאי לא קאמר נמי שאר קדשים מנין והיכי יליף כולו קדשים מחד קרא, וי"ל דהתם לא צריך שהרי בכור לאיזה קרבן שיתערב אין מתן דמו שוה שהרי אין שום קרבן שוה למתן דם הבכור וא"כ שמעינן מינה דה"ה כולהו אפי' אין שוין אין מבטלין זה את זה. וא"ת אמאי אין מעמיד קרא דקודש הם בבכור שנתערב במעשר דמתן דמן שוה ואכתי נימא שאר קדשים מנין, וי"ל דהאי קרא משתעי נמי במעשר כדדרשינן לעיל (דף נו:) דמו לא נאמר אלא דמם מכאן לבכור ומעשר כו' א"כ הוי פירושא דקודש הם שאם נתערב אחד מאלו בקרבן אחר היינו בשאר קדשים שאינם שוין לאלו במתן דמן יקרבו, לכן לא צריך קרא אחרינא. וא"ת למאן דיליף מדם הפר ומדם השעיר מנלן שאר קרבנות דילמא שאני אלו דמתן דמן שוה אבל שאר קרבנות שאין מתן דמן שוה אימא שיבטלו זה את זה, וי"ל דכיון דגזירת הכתוב הוא דמערבין לקרנות א"כ מה לי מבטלין מה לי אין מבטלין כיון דהכי דינא דתערובות א"כ (ע"כ) מאי קמ"ל קרא דקרייה דם שעיר לומר דאין מבטלין, [אלא] ע"כ לשאר קרבנות אתא. וא"ת ולמ"ד מערבין לקרנות היכי יוצא ידי דם שעיר דילמא מהאי יהיב ומהאי לא יהיב כדאמר לעיל, וי"ל דשמא לא בעי שיעורא דלפי' את"ל דבעלמא בעי שיעורא הכא (דמתן) [במתן] קרנות דפנימי לא בעי שיעורא להזאות דלפני ולפנים ולפרוכת מסתמא לא בעי שיעורא דוהזה כל דהו משמע. ועי"ל דלפי' את"ל דבהזאות דפרוכת בעי שיעורא מ"מ גבי מתן קרנות דכתיב דם הפר ודם השעיר גזירת הכתוב הוא גבי קרנות דתערובת דאפי' אין במתנה רק חצי שיעור מזה וחצי שיעור מזה אפ"ה קאמר רחמנא דמצותו בכך, ולא [דמי] לכל הנך דשמעתין דעיקר מצותן לבדן בלא תערובת גבי מי חטאת וגבי הניתנין למעלה שנתערבו בניתנין למטה (וכיון) [דכיון] דעיקר מצותן לבדן והצריך בהן שיעור א"כ כשנתערבו בעינן שיעורא מכל חד, אבל דם הפר ודם השעיר בקרנות עיקר מצותו בתערובת למ"ד מערבין לקרנות ולכך בחד שיעור מסתיהן סגי, וכ"ת א"כ היכי פשטינן מינה דעולין אין מבטלין זה את זה כיון דגזירת הכתוב היא כדפי' לעיל, וי"ל דמ"מ מדקרייה דם השעיר גם לאחר שנתערב ברוב דם הפר ש"מ דעולין אין מבטלין זה את זה: **כגון דאיערב חטאת החיצונה תחלתה בשיריים הפנימיים.** תימה דלוקמא בסוף חטאת ותחלת עולה שנתערבו, (ויתנו) [ויתן] למעלה דקאמר בזקיפה שהיא מקום תחלת עולה, ויחזור ויתן למטה על גג האילטבא קאמר שהוא מקום שיריים. ואי משום דקאי אניתנין למעלה שנתערבו בניתנים למטה הא נפרש הכי תחלת עולה שהיא למעלה מן היסוד בזקיפה דסובב בסוף החטאת שהיא למטה על גג האילטבא. וי"ל דלמ"ד לב] דניתנים למעלה למעלה ממש בקרנות משום דלמעלה למעלה מחוט הסיקרא קאמר וא"כ ע"כ היינו תחלת חטאת דאלו (סוף) [תחילת] העולה למטה מחוט הסיקרא הוא, וכן דכותיה נתן למעלה אלמעלה מן החוט קאמר וא"כ ע"כ היינו תחלת חטאת. ומ"מ יחזור ויתן למטה דקאמר אמקום שירים קאמר דהיינו אילטבא ולא זקיפה מקום עולה אע"ג דגם זקיפה (למטה) למטה מן החוט הוא, מדיהיב טעמא דמודו רבנן דיחזור (ויחזיר) ויתן למטה משום דנתן כבר למעלה כמשפט תחלת דם החטאת ואז נעשה המותר מדם החטאת שיריים דלמטה הוא ולכך יחזור ויתן למטה במקום שירים אלמא יחזור ויתן למטה אמקום שירים קאי: **הא אוקימנא** [ההיא] **ברובא עליונים.** פ"ה והא דקא יהיב כו' מתכשרי בהכי דהא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד, ושמא כל דם העולה נתן למעלה וא"כ לא זריק ליה במקום עולה דהיינו בזקיפה אלא באילטבא שהוא מקום שירים ועלו לו דקתני לשם שירים דחטאת קאמר וא"כ מאי דוחקיה לאוקמי בחטאת ושיריים הפנימיים שנתערבו. וא"ת איך קאמר אלו ואלו [מודים] שיחזור ויתן למטה לכתחלה הא קא משני מקום תחלת עולה דדינה בזקיפה, ולעיל פי' דלמ"ד עדיין היא מחלוקת דלרבנן ישפך לאמה דאין לשנות תחלת עולה שהיא בזקיפה בשביל הכשר שירים הטעונים יסוד. לכך נראה להשר מקוצי דה"פ שירים צריכות אילטבא ועדיין היא מחלוקת וא"כ לרבנן דלית להו רואין לא ישנה מקום שירים כדי לקיים מצות עולה לזרוק בזקיפה משום דאין זה מקום שירים כלל דאין סוף שירים רשאים לזחול למעלה אלא אדרבה יזרוק הכל באילטבא במקום שירים דמותר לשנות מקום עולה בשביל מצות שירים גם לרבנן דלית להו רואים וטעמא משום דתחלת עולה שהן בזקיפה של סובב הם שופכים וזוחלים ליסוד למטה מהם וכיון שסופן להיות למטה על היסוד א"כ מותר לשנות מקום תחלת עולה כדי לקיים מצות שירים ואע"ג דמ"מ לא יצא ידי עולה דדינה בזריקה בזקיפה ולא בשפיכה ביסוד. ואתיא כמ"ד ניתנים בזריקה שנתנם בשפיכה לא יצא דלמ"ד יצא א"כ אילטבא שהיא מקום שירים הויא נמי מקום הכשר תחלת עולה בדיעבד. והא דקאמר לעיל עדיין היא מחלוקת דמשמע דלרבנן אסור לשנות מקומו של זה בשביל זה, היינו שאסור לזרוק התערובת בזקיפה במקום עולה לפי שמשנה מקום שיריים ואסור לשנות מקום שיריים כדי לקיים מצות עולה לרבנן דלית להו רואין כדפי'. וא"ת מאי קאמר הא אוקימנא לההוא ברובא עליונים כו' ועלו לו לשם שירים קאמר אבל עולה לא מיתכשרא, אדרבה אסיקנא לעיל דעלו לשם תחלת עולה לרבנן דאמרי יש בילה, וי"ל דסוגיא דלעיל אתיא כמ"ד מקום עולה מקום שירים וא"כ לרבנן דאמרי יש בילה אלו ואלו עלו לו דקאמר הוי בין לתחלת עולה בין לשירים דחטאת דהא מקום אחד יש לשניהם ולכך פריך שפיר לעיל והא אלו ואלו עלו לו קתני' כדפי', אבל סוגיא דהכא בעי לדחות כדי ליישב דמקום עולה לאו מקום שירים ושירים צריכים אילטבא א"כ ויחזור ויתן למטה למקום שיריים קאמר דהיינו על האילטבא והלכך אלו ואלו עלו לו דקתני גם לרבנן דוקא לשיריים קאמר ולא לתחילת עולה דהא אילטבא שהוא מקום שירים אינו מקום תחלת עולה, ולכך פריך הכא והא אוקימנא כו' וא"כ מלינו למדחי דמקום עולה לאו מקום שירים הוא ומאי אלו ואלו עלו לו לשם שיריים קאמר גם לדר"א כדפי'. ומשני ה"מ למ"ד אין בילה, כלומר כשהיינו רוצים להעמיד הברייתות בבלול ואף כמ"ד אין בילה אז הוצרכנו להעמיד ברובא עליונים כו' ועלו לו לשם שירים דוקא קאמר ולא לשם תחלת עולה, אבל למסקנא בכוסות פליגי ואף כי אין בילה עלו לו גם לשם תחלת עולה. ומיהו לפי' שפי' לעיל (דף פ: ד"ה והא אלו ואלו) דדייקי מאלו דומיא דאלו לא מתוקם שפיר: **תוד"ה נתן.** (בסוף הדיבור) וק"ק אמאי פסול כשמכנים לשם מים דלכפר כתיב. גליון. וי"ל דכיון דאיערב בדמים הפנימים ואינהו אתו לכפר, הבאה לכפר איכא ואשר יובא לכפר קרינא ביה (דיב"א):

מסורת הש"ס

א) ת"כ ויקרא נדבה פרש' ד ה"ז ע"ש, ב) [לעיל מז: וש"נ] ע' ירוש' יומא פ"ה ה"ד, ג) [תמורה ה:], ד) ע' ירוש' שם ה"ו, ה) [לעיל פ.], ו) לעיל י: [לקמן לד:], ז) [עי' תוי"ט]

◆

מוסף רש"י

אין בילה. אין סומכין על כך, דזימנין דלא מיבליל בכוליה (לעיל פ.) **כל דמים.** החיצונים, שנכנסו לכפר בהיכל פסולין. ואע"ג דלא כתיב אלא וכל חטאת אשר יובא מדמה וגו' מרבה ר"ע קדשי קדשים וקדשים קלים מריבויא דכל וכל לקמן (לעיל י:):

◆

שינויי נוסחאות

א] גירסת ס"י וכ"ה גירסת רש"י מה ת"ל דם דם, מנין אתה אומר נתערב דם עולה בדם עולה דם עולה בדם תמורה דם עולה בדם חולין יקרבו, ת"ל דם דם, יכול אין לי אלא אלו יקרבו שאף אם נתערבו מחיים יקרבו, מנין אפי' נתערבו באשם, אביא אני את שנתערב באשם שאלו ואלו קדשי קדשים, מנין אפילו נתערב בתודה ושלמים, אביא אני שנתערב בתודה ובשלמים שאלו ואלו מתן ד', מנין אפילו נתערב בבכור במעשר ובפסח, ת"ל דם דם (שמכ"י וח"ג. והוא מת"כ נדבה פרש' ד): ב] אלא עולה שנתערבה בתמורתה כצ"ל (ש"מ): ג] צ"ל כמותה (ש"מ): ד] האי מולקח (כי"צ): ה] ילפי (ש"מ): ו] צ"ל ואלו (כתה"י וד"ו): ז] דאיערב תחלת חטאת כו' (כ"נ גי' רש"י עי' אות כא). ועי' ש"מ בחידושים משמע דגרס דאיערב חטאת החיצונה תחילתה בשיריים הפנימיים. ולא נמצאת גי' זו בכתה"י. וכן מדברי רש"י שכתב 'דאינהו שירים סתמא' מוכח דגרס בשיריים סתמא וכלפנינו: ח] בכי"ל ור"ב וק' בשיריה. וראה אות כא: ט] למאי דאמרינן (כי"צ ור"א): י] מעיקרא דבבלול פליגי ומסקנא כו' (צ"ק): יא] ת"ל דם דם. כצ"ל (*ש"מ): יב] צ"ל הוא דקא מרבינן (*ש"מ): יג] והאי (כי"פ וד"ו): יד] צ"ל ואי והד"א עם שלפניו (*שמכ"י): טו] אמתני' דפליגי וכו' למטה קאי כצ"ל (מלאי"ט): טז] תיבות למטה לכתחלה נמחק (כתה"י וש"מ). ורש"ש הגיה ולמטה דלכתחילה: יז] צ"ל תחילת (כתה"י ושמכ"י): יח] נדצ"ל הלכך תנא נתן: יט] צ"ל שחוזר ונותן (כתה"י וב"ש): כ] צ"ל למעלה משניהם (ש"מ): כא] צ"ל בשייריה (כתה"י ושמכ"י וד"ו רפ"ט וש"ח). וראה אות ח': כב] כשנתן מהן למעלה כצ"ל (*ש"מ): כג] צ"ל וא"נ (*ש"מ וצ"ק): כד] צ"ל הנך (*ש"מ): כה] צ"ל ומסקנא (ש"מ): כו] בד"ו רפ"ט וש"ח לשינויי. ונדצ"ל לשנויי: כז] צ"ל רב יצחק (ש"מ): כח] בפנים וכו' ישפכו (כתה"י ד"ו): כט] בד"ו הגיר' לתורם. ולפנינו תוקן לתודה ע"פ רש"ק. ובש"מ תיקן לתמורה: ל] דנתערב (צ"ק): לא] צ"ל הויא (באה"מ): לב] כאן ניכר חסרון תיבות וצ"ע:

◆

ליקוטים

קסברי אין מערבין לקרנות. וא"ת והא לכולי עלמא מערבין על טהרו של מזבח ותיקשי למ"ד עולין מבטלין. תירץ ר"י ז"ל דבשלמא בקרנות קרייה רחמנא בהדיא דם השעיר, ולהכי מאן דסבירא ליה עולין מבטלין אית ליה למימר שאין מערבין לקרנות, אבל בהזאה שעל טהרו של מזבח לא כתיב ביה בהדיא דם השעיר וכיון דכן אע"ג דמערבין כך גזירת הכתוב ולא תיקשי למ"ד עולין מבטלין. (ריטב"א יומא נז:)